

Årsmöte med mycket vargar.

Rubriken kanske lite missvisande. Det satt inga vargar i fåtöljerna i Björneborgs Folkets Hus torsdagen den 12 februari. Men den centrala punkten innan vi drog det nödvändiga med genomförd verksamhet, pengar och val handlade om vargar.

Kunskapspridarna var Fredrik Wilde, spårningsansvarig vid Länsstyrelsen i Karlstad, Mariana Skoglund chef för rovdjursenheten vid Länsstyrelsen i Örebro samt allas vår Gunnar Glöersen.

Med tanke på den kompetens som ställt upp så var även kretsarna i Karlskoga-Degerfors samt Storfors inbjudna och representerade. Detta ingår i det kretssamarbete som har i den här treklövern vad gäller aktiviteter. Förra gången ordnade Storfors med kronhjort och tidigare Karlskoga-Degerfors med Karl Hedin.

Totalt var vi ca 80 personer vilket är hyggligt.

Fredrik inledde med att berätta om spårningsarbetet som numera måste luta sig kraftigt mot DNA-tekniken för att kunna särskilja alla de olika vargarna från varandra. Han gav den för oss söder E 18 rusliga uppgiften att det kanske har kommit ytterligare en tik till Vismen. Alltså håller det på att kanske bildas ytterligare ett revir. Inom ett område på ca 65 000 ha. Revirstorlekarna krymper. Man jobbar nu hårt med att kartlägga "våra" vargar.

Kunde konstatera att det finns gott om varg i Värmland. Kramarna behöver inte vara oroliga att vargjakten har utplånat vargen. Det var en hel del varg kvar även i de jagade reviren.

Han sa att det är otroligt viktigt att Länsstyrelsen får in rapport om gjorda observationer direkt.

Visade sig tyvärr att det fortfarande finns jägare som inte vet hur man rapporterar på Rovobs.se Det är lite förvånande.

Fredrik hade ett mycket bra bildmaterial som vi fått tillgång till och som kommer att läggas upp på kretsarnas hemsidor.

Fredrik Wilde ser fundersam ut. Kan det vara alla vargar som är orsaken?

Mariana Skoglund beskrev läget i Örebro län och kunde konstatera att det även där är tätt mellan vargarna och att de ofta överskrider sina revirgränser. De kanske inte vet var gränserna går. Hon slog ett slag för en ny rapporteringsapp för Smartphones, Skandobs Touch, som gör att man direkt ute på plats kan rapportera observation, koordinater samt ta foto av spår och skicka iväg det. På sikt ska Skandobs ersätta Rovobs som system. Det är ju inte alla länsstyrelser som använder Rovobs idag. Inte överraskande så används inte systemet i Dalarna. Där verkar ju mycket i rovdjursavseende vara lite eget. Både Mariana och Fredrik var eniga om och tydliga med att jägarna skött licensjakten på ett mycket bra sätt. Dialogen mellan länsstyrelserna och jägarna fungerar.

Gunnar G beskrev på sitt glada och humoristiska sätt hur vargjakten fungerat i de områden där han varit med. Han kunde konstatera att vargarna snabbt ändrade beteende och hade ett försiktigare uppträdande. Det var väsentligt att hålla dem igång hela tiden. Han gav också lite erfarenheter av hur man kan jaga varg med hund. Då gäller det att först via mänsklig spårning ha hittat och fått vargarna på fötter. Vargen verkar tappa lite självförtroende när den märker att det inte är den som jagar utan är den som jagas. Då är det dags att släppa hunden. Låter man hunden gå ut för att leta varg på egen hand så innebär det risker. Vargen är då i förhand. Nu lyckades man bl.a. med hjälp av en smålandsstövare att skjuta varg.

En hel del diskussioner blev det om mängden av varg som vi har, och vill ha mindre av, samt om regeringens nya utspel om att utreda vargfrågan för femtielfte gången. Det finns inte många frågor i Svea Rike som är så rejält utredda. Likaså kom ju alla rättsliga turer i samband med vargjakten upp till diskussion igen. Det som nu ska behandlas i förvaltningsrättssystemet är inte om det är rätt eller fel med att jaga varg utan om hur det rent formellt ser ut med överklagandeprocédurer. Där verkar jägarsidan dock ha väl på fötter efter några domar i EU-domstolen som går vår väg.

Konsekvenserna av den stora vargkoncentrationen i Värmland är allvarliga för all annan jakt och för de övriga gröna näringarna.

Under de två senaste åren har älgtilldelningen kraftigt minskats. Ändå ligger årets måluppfyllnad i storleken 60% av antalet tilldelade älgar. I vissa områden har älgjakten inställts.

ÄSO Lusasken inställde älgjakten. Men då ingrep en av de större markägarna, Sveaskog, och krävde älgjakt, i vart fall på kalv. Ett klart tveksamt beteende om man vill ha en livskraftig älgstam. Om man nu vill det.

Hur den framtida älg-, rådjurs- och harakten ska bli beror till stor del på om vi kan få en vettig förvaltning av den nu allt för stora vargstammen.

Sedan vi väl klarat av vargarna så blev det paus för kaffe och bulle.

Med en något mindre skara efter pausen så fortsatte vi med det sedvanliga årsmötet under Tommy Sanders ledning. Effektivt som vanligt med en bra varvtid. Vi passade också på att informera om planerade aktiviteter. När vi begärde förslag på vad vi ska ägna oss åt under kommande verksamhetsår så blev det tyst. Inga förslag kom utan man överlämnade, som vanligt, detta till styrelsen. Lite synd att vi alltför sällan får bra idéer från medlemmarna.